

komme for langt ned. At det heller ikke kan være uden Betydning for os overfor Udlandet, skal jeg forklare lidt nærmere. Der er, som anført af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen), her i Landet repræsenteret omkring 60 udenlandske Brandforsikringsselskaber. Enkelte af dem arbejde kun i København, andre tillige i Købstæderne, foruden at de deltage i Forsikring af Handelsetablissementer og Fabrikker paa Landet. Landbrugsbygninger, hvis Straataage indgyde Udlandet en ganske ubetinget Skræk, holde de sig ganske borte fra. Som Følge deraf ville disse 60 udenlandske Brandforsikringsselskabers Bidrag blive overmaade ringe. Efter min Beregning have de vel forsikret ca. 400 Mill. Kr. paa de Omraader, som falde ind under Loven, og deres Bidrag vilde da højt regnet kunne sættes til 4,000 Kr. om Aaret. Nogle ville komme til at betale 5 Kr. i 4 Optrævninger kvartalsvis à 1 Kr. 25 Øre, naar Ministeren faar dem fundet ud; andre 10 Kr., andre nogle Hundrede Kroner. Men trods dette ringe Beløb vil det dog blive nødvendigt for Repræsentanterne for hvert enkelt af disse Selskaber at indsende til deres Direktioner en Oversættelse af denne Lov og ledsage den med den Oplysning, at Justitsministeren ved Forelæggelsen udtalte, at han under vore daarlige økonomiske Forhold har undersøgt, om der ikke var *et eller andet* Sted, hvor man kunde faa en Indtægt for Statskassen til Genæld for de ved dette Statspoliti opstaaede Udgifter, og at hans Opmærksomhed da, som han sagde, er bleven henledet paa Brandforsikringsselskaberne. Den højtærede Minister bør ikke forblive ubekendt med, at denne Lov vil blive diskuteret og kommenteret i den overordentlig store og over hele Verden, baade i Europa og udenfor, udbredte Forsikringspresse. Og Diskussionen er allerede begyndt. Hvis denne Lov vedtages, vil jeg, hvis Brandforsikringsselskab aarlig fra Udlandet indtager flere Millioner Kroner i Præmieindtægt, overalt, hvor jeg kommer hen, have den Tort at faa denne enestaaende Lov præsenteret med Beklagelse over, hvor Danmark dog sidder forfærdelig daarligt i det. Jeg vil derfor bede den højtærede Justitsminister, hvordan det end gaar med dette Lovforslag, om dog denne Misère maa blive holdt indenfor vore egne Døre paa den Maade, at de udenlandske Selskaber maa blive holdt udenfor Beskatningen, saaledes at det kun bliver de danske, der komme til at betale. Jeg mener, at den højtærede Finansminister burde modsætte sig en Lov, der skal skaffe os 4,000 Kr. ad

denne Vej, for den hæver virkelig ikke vor Kredit i Udlandet, og den vil bidrage til at skade dansk Virksomhed i Udlandet. Hvad den højtærede Handelsminister mener, vide vi ikke, men han er neppe bleven hørt i denne Sag, thi ellers vilde han sikkert ikke have skænket den sin Tilslutning.

Affattelsen af særlig tredje Afsnit af dette Forslag er saaledes, at jeg nok tror, at tidligere Talere have Ret i, at Lovforslaget maa underkastes en grundig Undersøgelse og Drøftelse. Jeg tror ikke, at der bliver meget staaende af det, der nu staar, selv om ellers Bestemmelserne blive dem, som Ministeren har foreslaaet, Det tredje Afsnit har jo til Overskrift: „Almindelige Bestemmelser“, men det kunde godt have Overskriften: „Ualmindelige Bestemmelser“, thi det indeholder saa ganske specielt enstaaende Bestemmelser. Jeg skal dog ikke uden særlig Foranledning gaa dybere ind paa Affattelsen af § 10, men kun sige til ærede Medlemmer, at for saa vidt nogle af dem have brudt deres Hoved med at finde Meningen i fjerde Stykke, uden at kunne komme til noget Resultat, skulle de ikke derfor tro, at deres Evner ikke have strakt til, thi Bestemmelsen er ganske uanvendelig og desuden i Modstrid med, hvad der staar forud; den maa høre til et oprindelig paatænkt, andet Lovforslag, thi her kan den slet ikke give nogen Mening.

Inden jeg slutter, vil jeg som min Overbevisning udtale, at jeg i det hele taget tror, at et Opdagelsespoliti som det her foreslaaede, der mangler enhver Organisation, og hvor to Betjente i hvert Amt skulle opdage og anholde uden egentlig Overledelse, ganske vil forfejle sin Virkning. Disse Folks Ansættelse vil — og jeg mener, at der i Dag er falden en Udtalelse, der gaar noget i samme Retning — hurtigt blive ensbetydende med, at det kommunale Politi forstærkes med to Mand i hvert Amt, der saa betales af Statskassen. Men selv om der skabtes en Organisation, selv om der skabtes et Opdagerkorps noget i Lighed med de tidligere Gensdarmer, der jo gjorde fortrinlig Fyldest, vilde Virkningen blive ganske minimal. Selv om det indfanger alle Vagabonder, vil der kun være naaet meget lidt, thi af samtlige Ildebrande i de sidste 10 Aar er der efter det Materiale, som er indleveret til Regering og Rigsdag fra alle de 54 Selskaber, kun godt 2 pCt., som tilskrives Vagabonder. Jeg ved i øvrigt ikke, om den højtærede Minister har tænkt paa, hvad man skal gøre med disse Vagabonder. Der er mange af dem, og jeg